

ת"פ 7448/07/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בנצרת
ת"פ 7448-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופטת טל ויסמן בן שחר המאשימה
נגד	
הנאשמים	פלוני

נוכחים:

מטעם המאשימה - הגב' רביד אוחנה, מתמחה

מטעם הנאשם - בעצמו, בליווי הוריו ומדריך מהוסטל XXX, וע"י ב"כ עו"ד ויסאל כנאנה

מטעם שירות המבחן, הגב' היא חדאד

המתורגמן, מר ספואן פאהום

פרוטוקול

א

[פרוטוקול הושמט]

גזר - דין מותר לפרסום

מבוא :

1. הצעיר שבפניי, יליד XXX, הודה בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של **מעשה מגונה בנסיבות מחמירות** - עבירה לפי סעיף 348(ב) יחד עם סעיף 345(ב)(1) + 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977

עמוד 1

(להלן: "חוק העונשין").

על פי עובדות כתב האישום :

2. ביום 5.8.2018, בשעה 13:30 או בסמוך לכך, שהתה ס. ילידת XXX(להלן: "ס.") בבריכה העירונית XXX(להלן: "הבריכה"), יחד עם אביה ואחיה (להלן ביחד "בני המשפחה").
3. בעת ששהו במים בני המשפחה, ומבלי שהייתה היכרות מוקדמת ביניהם לבין הנאשם, הבחינו בו צופה בהם והזמינו אותו לשחק עימם בכדור.
4. בהמשך ובמהלך השהות במים, נגע הנאשם באיבר מינה של ס. באמצעות ידו מספר פעמים וזאת ללא הסכמתה ובניגוד לרצונה. בחלק מהפעמים לחץ הנאשם באמצעות אצבעותיו על איבר מינה, ובאחת הפעמים נגע בישבנה. בתגובה למעשיו של הנאשם ועל מנת למנוע מהנאשם לגעת באיבר מינה ובישבנה, סגרה ס. את רגליה והתרחקה מהנאשם.
5. במהלך השהות במים, עקב הנאשם אחר ל. ילידת XXX(להלן: "ל.") וקטינות נוספות, שזהותן אינה ידועה למאשימה, ששהו במים. ל. והקטינות התרחקו ממנו, אך הנאשם המשיך לעקוב אחריהן. בהמשך - יצאה ס. מהבריכה. הנאשם, עבר לידה ונגע באיבר מינה ובישבנה, ללא הסכמתה ובניגוד לרצונה.

ב"כ הצדדים עתרו לעונש:

6. נקודת מוצא מוסכמת בטיעוני הצדדים עניינה בנסיבותיו ומאפייניו המיוחדים של הנאשם, המפורטים באריכות בתסקירי שרות מבחן רבים שהתקבלו בעניינו, לאורך ארבע שנים, במהלכן התנהל ההליך המשפטי.
7. **ב"כ המאשימה**, הפנתה להודאתו במעשים, הדגישה את צרכיו הטיפוליים המחייבים המשך ליווי ופיקוח ועתרה להרשעתו בדין והטלת צו מבחן, מכוחו יוסיף לשהות בהוסטל XXX כשלוש שנים נוספות, זאת לצד התחייבות ופיצוי לנפגעות העבירה. ביום 1.5.23 הגישה ב"כ המאשימה בקשה לתקן פרוטוקול ובמסגרת הבקשה הבהירה כי במעמד הדיון עתרה להרשעת הצעיר בדין לצד צו מבחן, מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי.
8. **ב"כ הנאשם** ביקשה להדגיש אתהליך השיקום הממושך שעבר, המוצא ביטוי בתסקירים רבים מטעם שירות המבחן, וטענה כי יש לתת אמון בהמלצת הגוף המקצועי האמון על הטיפול ולאמץ המלצתם ככתבה וכלשוונה.
9. **אביו של הצעיר, במילותיו** : "... עו"ס בהוסטל עושים את העבודה הצדיקה ביותר, אני מצדיע להם... .. אני

שומע את דברי ביהמ"ש, אני מסכים להשאיר לשיקול דעת את אורך התקופה שבה ימצא XXX בהוסטל אבל אני מבקש מאוד שבסופ"ש הוא יגיע הבית משישי עד ראשון."

10. **הנאשם, במילותיו :** " עברה תקופה ארוכה אבל בסדר. עד שהגיע הדין והיו דחיות לקח זמן. אני קם ב 6.30 הולך לתעסוקה בליווי או של דייר או איש צוות. אני קם בבוקר הולך לתעסוקה, אני אורז תבלינים של זעתר, חד פעמי, תה, שם אוכל צהריים ואז חוזר לדירה והולך לחוגים. יש חוג ריצה ואני משתתף, חוג מוזיקה. לשאלת ביהמ"ש אם אני מוכן להישאר בהוסטל, אני משיב שאני מוכן שביהמ"ש יקבע מה אורך התקופה שאשה בהוסטל".

דין והכרעה :

11. הצעיר הודה בביצוע מעשים מגונים בקטינות, בנות 8 (ס.) ו- 13 שנים (ל.), בעת ההיא. כתב האישום המתוקן מתאר התנהגות מכוערת ומוזיקה, חסרת רסן, כלפי ילדות צעירות, שפגעה בחירותן להחליט על גופן, בביטחון האישי וברגשותיהן שלהן ושל האחראים עליהם.

12. בהקשר זה קבע בית המשפט העליון כי: "חשוב עד מאוד כי ידעו כל נער ונערה בישראל כי אין לפגוע בכבודו של אדם וכי גופם של כל ילד או ילדה אינו הפקר. ידעו הכול, כי עבריו, גם אם קטין הוא, הפוגע בגופם ובכבודם של ילד או ילדה ומנצל את כוחו לרעה כלפיהם, צפוי לשאת בתוצאות העונשיות של מעשהו". (ראו ע"פ 4920/01 פלוני נ' מדינת ישראל, נו(1) 594 (2001)).

13. יחד עם זאת, ואף כשמדובר בנסיבות חמורות, עת נדרש בית המשפט לנוער לגזור דינו של מי שהיה קטין בעת ביצוע המעשים, עליו לאזן בין שיקולי גמול והרתעה לבין אינטרס השיקום של הנער. לשם כך - חובה עליו להביט מעבר לעובדות כתב האישום, לראות את הצעיר העומד לראשונה לדין, לבחון את נסיבותיו האישיות, את אפשרויות שיקומו ושילובו חזרה בחברה, כאזרח שומר חוק.

14. בע"פ 8863/15 פלוני ואח' נ' מ"י (פורסם בנבו, 7.6.16) קבע בית המשפט העליון כי: " מערכת השיקולים שיש להפעיל בעת גזירת עונשו של קטין היא שונה וייחודית מזו שיש להפעיל ביחס לעבריין בגיר, כאשר ההתייחסות השונה נגזרת מהוראותיו של חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול). כך, בעת גזירת עונשו של קטין, אף אם הורשע בעבירות קשות וחמורות במיוחד, שומה על ביהמ"ש ליתן משקל יתר לשיקולים אינדיבידואליים הנוגעים לאותו הקטין ולאזן בין שיקולי השיקום לשיקולי ההרתעה".

15. עוד אפנה לע"פ 6963/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 5.4.16) שם חזר והדגיש בית המשפט העליון כי: "... מדיניות הענישה הנוהגת והראויה בעניינם של עבריינים קטינים הושפעה בצורה מכרעת מגילם ומסיכויי שיקומם, אף במקרים של עבירות מין ואלימות קשות [ראו: ע"פ 49/09 מדינת ישראל נ' פלוני, [פורסם בנבו] פסקה 10 (8.3.2009)]."

16. החלק של תסקיר שירות המבחן - הושמט.

17. ב"כ הצדדים חלוקים ביניהם בשאלת הרשעתו של הצעיר בדן כמו גם בעונש ההולם בנסיבותיו.

18. על מנת להכריע בשאלת הרשעתו של הצעיר והענישה ההולמת בנסיבותיו, על בית המשפט לנוער לשקול את מכלול האינטרסים והשיקולים הרלוונטיים לעניין ולאזן ביניהם כראוי. אף כי בית המשפט ייתן משקל רב יותר לנסיבותיו של הקטין, לאפשרויות שיקומו, ביחס לבגיר, אין מדובר בשיקול בלעדי ומכריע. כידוע - "...קטינות אינה יוצרת חסינות, ולעיתים שיקולים של **הרתעה, מניעה וגמול עולים במשקלם על השיקול השיקומי**" (ראו ע"פ 8164/02 פלוני נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] 17.3.03). (ה.ש. - ט.ו.).

19. בנסיבות המיוחדות של העומד בפני, עת אבוא לאזן בין השיקולים השונים, אעניק משקל מכריע לאינטרס התומך במניעה ומתן הגנה לקרבנות פוטנציאלים. כך אעשה, לא רק בשל העבירות החמורות שביצע הצעיר, המחייבות הוצאת מסר מגנה ומוקי, אלא בעיקר בשל המסוכנות הנשקפת ממנו, אף היום, בחלוף שלוש שנות טיפול אינטנסיביות. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, הביע חרטה על מעשיו, אך לעמדת מטפלו המסורים, לאור מוגבלותו ומגבלותיו, סכנה כי ישוב ויבצע עבירת מין - עודנה קיימת. אכן הצעיר הבין את הפסול שבמעשיו ועשה כברת דרך בהליך השיקומי, אולם, בהתאם לעמדת אנשי המקצוע, עדיין נצפים קשיים בשליטתו בדחפים מיניים, ונראה כי צרכים טיפוליים רבים ממשיכים להתקיים. על כן - לאחר שעיינתי בחומר הרב שנאסף בעניינו של הצעיר לאורך שנות התדיינותו בפני, בנסיבות אופיו וכישוריו של הצעיר, על מוגבלותו הקוגניטיבית וקשיי הפנמה הנובעים ממנה, חרף גילו בעת ביצוע העבירות, נראה כי אין מנוס מהרשעתו בדן.

20. כידוע - בית המשפט לנוער מחויב לתת מזור והגנה לקטינים כולם, כמו גם לציבור בכללותו. מאמינה אני בצעיר, באביו המסור ובמטפלו המקצועיים, וסבורה כי כל עוד יהיה במסגרת מפוקחת, יוסיף לצעוד במעלה מסלול השיקום ויעשה חיל. עם זאת, נוכח נתוניו, קשייו המובנים בוויסות דחפיו, והתרשמותי באולם מהבנה חלקית ביותר למתרחש בבית המשפט, נראה כי ההרשעה, על כוחה העצמאי, המתייג, המרתיע והמתריע, תספק תמרור אזהרה, שייסע לציבור ביכולתו להתגונן.

21. בבואי לבחון את העונשים הנלווים להרשעה, אזכיר לעצמי כי מראשית ההליך ולכל אורכו, ביקש הנאשם להסתייע בגורמי הטיפול ולהתגייס להליך שיקום ממשי. במסגרת זו ובמשך כשלוש שנים נענה לדרישותיהם ואימץ את המלצותיהם של גורמי הטיפול, לרבות גורמי הרווחה, שירות המבחן, מטפלי "XXX" וצוות הוסטל XXX, ושיתף פעולה עם כל תוכנית טיפולית שהוצעה לו. הצעיר עשה כל מאמץ לשפר את דרכיו והוא נכון להוסיף ולעשות כן, לאורך תקופה ממושכת נוספת. גם היום - ממשך לצעוד בנתיב הטיפולי שהותווה לו, נענה לכל הצעה טיפולית, ונותן מבטחו בגורמי הטיפול, כמו גם בבית המשפט, כי יובילו אותו להשגת יעדיו. במעמד הטיעונים לעונש נתנו הנאשם ואביו את הסכמתם למתן צו מבחן בתנאי מגורים, מכוחו יוסיף לשהות בהוסטל XXX, והותר לשיקול דעת

בית המשפט את משך תקופת הצו. כל אלה מלמדים על רצונו הכן בקבלת סיוע והדרכה, במטרה להפיק את מירב התועלת מן ההליך הטיפולי.

22. הצעיר נעדר הרשעות קודמות, זהו תיקו הראשון והיחיד המתנהל בין כתלי בית המשפט, וכיום עומד הוא בפני מתן גזר דין, בחלוף תקופה ארוכה של טיפול ושיקום, הנמשכת למעלה מארבע שנים. נסיבותיו האישיות וקורות ההליך הטיפולי פורטו באריכות יתרה בגזר דין זה, זאת על מנת לברר ולשקף את המסוכנות העתידית הנשקפת מן הצעיר, ובהתאם לה להבין את הצורך בסטייה מהמלצת שרות המבחן. כאמור - להבנתי, מגבלותיו ומגבלותו של הצעיר, לצד המסוכנות המינית הנשקפת ממנו, מחייבים את הרשעתו בדין, לצד צו מכוחו ישהה שהות ממושכת נוספת בהוסטל, אף מעבר למומלץ בתסקיר. לאור כל אלה **ובהסכמתו של הנאשם ואביו**, אטיל עליו צו מבחן לתקופה ממושכת, מכוחו יישאר במסגרת בה הוא נמצא, ויוסיף לקבל טיפול ייעודי נדרש.

23. לא אחתום מסמך זה מבלי לשבח את הנאשם ואביו המסור, אשר עברו דרך ארוכה, מייגעת ומרשימה, תוך התלבטות ארוכה ותנועה מטלטלת בין הרצון הטבעי לחזור לשגרה, בבית, שהייתה מנת חלקם קודם לאירועים נושא כתב האישום, לבין התובנה כי טובתו של הצעיר מחייבת שינוי דרמטי באורחותיו והמצאות במסגרת חוץ-ביתית מלווה ומפוקחת. אין לי ספק כי בעניינו של XXX האינטרס הציבורי בהגנה על נפגעים פוטנציאלים והאינטרס האישי של הצעיר בשיקום וטיפול, חברו יחדיו, תומכים בשהותו הממושכת במסגרת, וכולי תקוה כי אף אחר סיום תקופת המבחן, ישכיל XXX להישאר בתחומה מרצונו הטוב ובחירתו החופשית.

מוצאת אני חובה לחלוק שבחים נוספים אף למנהל ואנשי הטיפול בהוסטל XXX, העושים מלאכת קודש, מעניקים מענה מקצועי לצעיר ולחוסים הזוכים לשהות במסגרתם, ובמסירות יוצאת דופן מאפשרים להם לקיים אורח חיים מיטיב, מכבד ומוגן.

24. **נפגעות העבירה** - הקטינות ס. ו-ל., ביקשו במועד הרלוונטי לכתב האישום, לפני כחמש שנים, לבלות להנאתן בבריכה, אך לדאבונן הרב נקלעו לסיטואציה פוגענית, על השלכותיה המורכבות עבורן ועבור משפחתן. אביה של ס. הופיע בפניי במועד הטיעונים לעונש, ושיתף בדרכה והתמודדותה המורכבת של בתו, מאז האירוע ועד היום. על דרך הכלל, ראוי בעיני לפסוק פיצוי כספי משמעותי לטובת נפגעי העבירה, למען ידעו כי יש מי שמגן על זכויותיהם, מוחה על הפגיעה בהם, ומשמיע קולם בהליך. עם זאת, במקרה דנן, לאור נסיבותיו החריגות של הצעיר, הנמצא בתעסוקה מוגנת, ושווה לאורך שנים במסגרת חוץ ביתית, נוכח מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו והמלצת שרות המבחן להימנע מהטלת חיוב כספי, אסתפק בפסיקת פיצוי סמלי, אשר יישא את המסר האמור.

לאור כל האמור לעיל, אני מחליטה להרשיע את הנאשם עפ"י סעיף 24 (1) לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), תשל"א - 1971 וגוזרת את דינו כדלקמן:

1. הצעיר יועמד במבחן, בפיקוח קצין מבחן לנוער, למשך חמש שנים החל מיום קליטתו בהוסטל XXX ביום 16.6.20 ועד ליום 16.6.25. מובהר לצעיר כי במהלך תקופת המבחן עליו לשהות בהוסטל XXX ולהוסיף להתמיד ולקבל טיפול מיני ייעודי במסגרת עמותת "XXX". הובהרה לצעיר חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן ועם

גורמי הטיפול בהוסטל XXX. הסברתי לצעיר ולהוריו את סמכותו של בימ"ש זה להפקיע את צו המבחן ולגזור עונשו בשנית, וזאת ככל שלא ימלא אחר הוראה מהוראות צו המבחן או ירשע בביצוע עבירה נוספת בתקופת המבחן, ועל פי שיקול דעתו של בית המשפט.

2. על הצעיר לשלם פיצוי לכל אחת מהמתלוננות (קטינות) בסך של 1,500 ₪. סכום זה יופקד בקופת בית המשפט בתוך 90 ימים מהיום.

התובעת תעביר לאלתר את פרטי המתלוננות למזכירות בית המשפט.

3. על הצעיר לבצע שירות למען הזולת במשך 100 שעות לפחות ולהמציא אישור על ביצוען למזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 1.3.24.

זכותו לערער על גזר דין זה בתוך 45 ימים מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

ניתנה והודעה היום כ"ט תמוז תשפ"ג, 18/07/2023 במעמד הנוכחים.

טל ויסמן בן שחר, שופטת

הוקלדעלידיעורבל

ניתן היום, ה' אב תשפ"ג, 23 ביולי 2023, בהעדר הצדדים.